

Er allmenntidsskriftetens tid forbi?

KORRESPONDANSER

IVAR J. AARAAS

FRED ANDERSEN

Sats på distriktsmedisin!

Allmenntidsskriftet har dårlige kår blant pasienter, politikere og blant allmenntidsskriftetene selv skriver Magne Nylenna i en tankevekkende leder i Tidsskriftet nr. 26/2000, der han utfordrer allmenntidsskriftetene til å snu den negative utviklingen (1). Nylennas utfordring er viktig og tidspunktet er gunstig. Allmenntidsskriftetenes oppmerksomhet har (for) lenge vært bundet opp til å diskutere fakta og følelser om hvorvidt fastlegeordningen er til gagn eller skade for allmenntidsskriftetene og/eller fagets utøvere. Nå er saken avgjort. Tiden er inne til å bruke kreftene konstruktivt og ta fatt i Nylennas spørsmål: Hvilke utfordringer og muligheter står allmenntidsskriftetene overfor ved begynnelsen av et nytt årtusen?

Diskusjonen må løftes utover uforbindtlig snakk og meningsytringer. ApIf, OLL og NSAM bør sette spørsmålet på dagsordenen og søke samtlende løsninger. Dersom vi skal få en helsetjeneste som ikke er stykkevis og delt, men sammenhengende, er det viktig å fremheve betydningen av en fullverdig primærhelsetjeneste slik Legeforeningen nylig har gjort (2). En hovedutfordring i fremtiden er etter vår oppfatning: Å bygge gode og holdbare broer mellom allmenntidsskriftetisk praksis og undervisning/forskning. I Nord-Norge ser vi denne utfordringen som en tosidig mulighet for å sikre medisinerutdanningen og samtidig skape en mer likeverdig og stabil allmenntidsskriftetjeneste for alle, også for distrikts- og utkantbefolkningen. På bakgrunn av legefukten fra Nord-Norge de senere år (3) har Universitetet i Tromsø utarbeidet en plan for en nasjonal motstrategi for å styrke allmenntidsskriftetisk praksis i distriktene som arbeids- og utdanningssted (4). Problematikken er internasjonal, og det er mye å lære av andre lands løsninger på dette området (5). Vår plan er innrettet mot distriktene. Vi ønsker å bidra til at de distriktsmedisinske utfordringene skal bli overkommelige og spennende – slik at distriktskommunene kan bli primærmedisinsens "rikshospital" (6). Det er vanskelig å se hvordan allmenntidsskriftetene kan overleve og konsolideres som et medisinsk hovedfag, uten at kontakten mellom praksis og akademi styrkes vesentlig.

LITTERATUR:

1. Nylenna M. Er allmenntidsskriftetens tid forbi? Tidsskr Nor Lægeforen 2000; 120: 3110.
2. En sammenhengende helsetjeneste. Fra stykkevis og delt til fullt og helt. Oslo: Den norske

lægeforening, 2000.

3. Andersen F, Herder O, Forsdahl A. Kommunelegetjenesten i Nord-Norge 1995 – 97. Tidsskr Nor Lægeforen 1999; 119: 1296 – 8.
4. Aaraas IJ, Hasvold T, Andersen F, Swensen E, Straume K. Betenkning: Legeflukten fra distriktene. Forslag til plattform for å stabilisere og styrke allmennlegetjenesten i distriktene. Tromsø: Universitetet i Tromsø, Institutt for samfunnsmedisin, 2000.
5. Nysveen K, Aaraas I, Andersen F, Dahl T, Holm A, Langfeldt E et al. Nord-Amerika Fra utkant til utkant Tidsskr Nor Lægeforen 2000; 120: 2812 – 4.
6. Kolstrup N. Små distriktskommuner er ressurskommuner. Utposten 1999; 28: 13.

Publisert: 10. desember 2000. Tidsskr Nor Legeforen. DOI:

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2020. Lastet ned fra tidsskriftet.no